

POSTANOWIENIE

Dnia 19 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z wniosku Gminy Miasta M.

przy uczestnictwie M. W., A. W., M. N., P. N., M. W., M. M., M. K. L., P. L., A. T., M. T., E. R., J. S., M. M., A. R., P. R., B. P., E. P., E. G., J. G., K. M., W. M., I. M., W. M., M. M. A., A. S., E. J. D., J. D. i Skarbu Państwa - Starosty W.

o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 19 kwietnia 2016 r.,

na skutek skarg kasacyjnych uczestnika postępowania B. P.

i uczestniczki postępowania E. P.

od postanowienia Sądu Okręgowego w W.

z dnia 12 grudnia 2014 r., sygn. akt IV Ca [...],

**odmawia przyjęcia skarg kasacyjnych do rozpoznania
i zasądza od uczestników postępowania B. P. oraz E. P.
solidarnie na rzecz wnioskodawczynie kwotę 1.800 (tysiąc
osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna ukształtowana została w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako środek zaskarżenia o szczególnym charakterze, mający na celu ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa i jednolitości wykładni, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżania orzeczeń niesatysfakcjonujących strony. Interes prywatny skarżącego uwzględniany jest tylko

o tyle, o ile może stać się podłożem interesu ogólnego. Dlatego nie każda skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. Założenie spełnienia wymagań zawartych w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. może być realizowane przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek umożliwiających spełnienie publicznoprawnych funkcji skargi kasacyjnej, które przewidziane zostały w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli: w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecnictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c.).

Skargi kasacyjne od postanowienia Sądu Okręgowego w W. z dnia 12 grudnia 2014 r. wnieśli uczestnicy B. P. i E. P..

Uczestnik wniósł o przyjęcie skargi kasacyjnej podnosząc, że w sprawie zachodzi istotne zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. sprowadzające się odpowiedzi na dwa sformułowane przez niego pytania.

Uczestniczka wniosła zaś o przyjęcie skargi kasacyjnej podnosząc, że w sprawie zachodzi istotne zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. oraz, że skarga jest oczywiście uzasadniona.

Jakkolwiek skarżący powołali się do wystąpienia w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, to w - ocenie Sądu Najwyższego - przesłanka ta nie została wykazana.

Istotnym zagadnieniem prawnym jest taki problem z zakresu wykładni lub stosowania prawa, który ma znaczenie precedensowe dla rozstrzygania podobnych spraw lub rozwoju jurysprudencji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 2005 r., I CZ 183/04, nie publ.). Powołanie się na istnienie takiego zagadnienia wymaga jego sformułowania oraz przedstawienia argumentacji jurydycznej uzasadniającej tezę o możliwości rozbieżnych ocen prawnych na gruncie przytoczonych przepisów prawa, na tle których ono powstało. Poza tym, skarżący powinien wykazać, że zagadnienie to jest istotne dla rozpoznania lub rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 28 listopada 2003 r., II CK 324/03; z dnia 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05; z dnia 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, nie publ.

oraz z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05, OCNP 2006, nr 15 - 16, poz. 243). Uzasadnienie wniosków skarżących nie zawiera wyводу uwzględniającego te wymagania.

W odniesieniu do skargi uczestniczki, należy dodatkowo zauważyć, że nie jest logiczne jednoczesne powołanie się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej oraz na wystąpienie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego. Taki sposób konstruowania skargi kasacyjnej jest pozorowaniem występowania w sprawie okoliczności publicznoprawnych, w oparciu o które Sąd Najwyższy dokonuje oceny na podstawie art. 398⁹ k.p.c. (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 25 kwietnia 2008 r., III CSK 64/08, z dnia 13 marca 2008 r., V CSK 550/07 - nie publ.).

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skarg kasacyjnych do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w związku z art. 99 k.p.c. w związku z art. 108 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 6 pkt 7 i § 7 pkt 1 w zw. z § 12 ust. 4 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz. U. 2013, poz. 490, ze zm.).